

Ми!

Добра школа та,
яка більш нагадує
сім'ю, ніж школу.

К. Ушинський

ВИДАННЯ ДРОГОВИЧЬКОЇ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ ШКОЛИ ІІІ СТУПЕНІВ № 2

Виходить з 24 травня 1997 року

№ 47 – травень 2013 р.

Пісні в боротьбі за волю

Протягом 19-25 квітня у Львові та Дрогобичі відбулася чергова зустріч учасників проекту із створення тримовного пісенника «Ми плакаємо свободу»: Людвігс-гімназії із німецького Саарбрюкена, ліцею № 1 із Жешува та спеціалізованої школи № 2 м. Дрогобича.

Для детальнішого ознайомлення наших читачів із роботою над цим пісенним збірником пропонуємо вашій увазі передмову до майбутньої книги, написану керівником проекту, директором екологічного центру Шпонс-Гаус Гансом Боллінгером та вступне слово до українського блоку у збірнику, створену Мирославом Маринівичем.

Ганс Боллінгер і «доросла» частина делегації Німеччини, Польщі та України перед Львівською оперою (24 квітня 2013 р.)

Передмова Ганса Боллінгера до збірника пісень визвольної боротьби

Шкільний екологічний центр у Герсгаймі зазвичай проводить тижневі екологічні проекти, у яких беруть участь представники двох або трьох країн. Щоразу юнаки й дівчата з Польщі, України та Франції є гостями в нашій установі.

Але іноді приводом для європейської зустрічі може стати абсолютно інша тема. Саме так трапилося, коли я 2011 року дізнався про Фонд «Пам'ять, відповідальність, майбутнє» (EVZ) у Берліні.

У рамках програми «ЄВРОПЕЙЦІ ЗА МИР» цей фонд сприяє реалізації шкільних та молодіжних проектів. Молодь із Німеччини, країн Центральної, Східної та Південно-Східної Європи й Ізраїлю займається питаннями дотримання прав людини в минулому і сьогодні.

Цією програмою підтримується також міжнародне партнерство між школами та іншими

навчальними закладами. Фонд «ЄВРОПЕЙЦІ ЗА МИР» сприяє поглибленню історичної пам'яті молодих людей та сприяє їхній зацікавленості минулим.

У мене виникла ідея дослідити в трінаціональному проекті, яку роль у визвольних рухах відігравали пісні. Швидко було віднайдено три школи у Німеччині (Saarland), Польщі та Україні, а також учителів та учнів, які виявили інтерес до участі в проекті. Це школи, які вже співпрацюють у нашій широкій мережі шкіл-партнерів: Людвігс-гімназія в Саарбрюкені, ліцей № 1 у Жешуві та спеціалізована школа № 2 в Дрогобичі.

Мені, як колишньому вчителю музики, виконавцю і знавцю багатьох пісень на Сході і Заході, було зрозуміло, що пісні завжди відігравали важливу роль у визвольних рухах. Видавалося, що

Міський голова Дрогобича Олексій Радзівєвський вручив Гансу Боллінгеру медаль за заслуги перед нашим містом

У роботі над українською частиною збірника пісень визвольної боротьби беруть учні 10-Б класу

має бути дуже цікаво працювати з молодими людьми із трьох держав, які мають різне історичне минуле, і спільно вивчати визвольні рухи в цих країнах та пісні, що їх супроводжували.

На початковому етапі проекту не завжди було легко спілкуватися, без допомоги електронної пошти наша комунікація була б цілком неможливою.

(продовження на 2 стор.)

(продовження, поч. на 1 стор.)

Одначе, швидко було внесено пропозиції щодо проекту і складено його опис. На щастя, ми отримали позитивну відповідь від Фонду в Берліні і мали змогу зустрітись там уперше в травні 2012 року. Саме в Берліні ми розробили концепцію подальшої роботи над проектом, обговорили наші три майбутні зустрічі, розподілили завдання і познайомилися з колегами з інших країн.

Саме там виникла остаточна назва нашого проекту «Ми плекаємо свободу» з підзаголовком «Молоді люди з Польщі, України та Німеччини вивчають роль визвольних пісень та їх внесок у становлення прав людини».

Від Фонду ми отримали доручення видати пісенник, куди б увійшли визвольні пісні країн-учасниць, перекладені трьома мовами. Зустрічі у Жешуві й Дрогобичі та обмін через електронне листування дали можливість зібрати всю необхідну інформацію для книги, презентація якої відбудеться у вересні в Герсгаймі під час заключної зустрічі в рамках проекту.

Учні та вчителі із трьох країн мали змогу разом довідатися, які пісні були супутниками на шляху до волі, як вони несли ідею свободи і як могли впливати на політичні зміни.

Учнівська молодь із великим задоволенням працювала над цим проектом. Школярі дізналися про взаємну, насичену трагічними подіями історію трьох народів. Було подолано забобони, і молоді люди легко порозумілися між собою. Пісні не тільки плекають свободу, але й зводять мости між народами.

Ганс Боллінгер,
директор шкільного екологічного
центру у м. Герсгайм

22 квітня 2013 р. Радісні миті зустрічі у нашій школі німецьких і польських колег, які беруть участь у створенні тримовного пісенника. (Світлина Ірини Шустової)

Предпечча свободи – homo canendi (людина, що співає)

Остаточно доля державної незалежності України була вирішена на референдумі 1 грудня 1991 року, і цей день посів особливе місце в історії українського народу – у якомусь сенсі, навіть більше, ніж формальне проголошення незалежності 24 серпня того ж року. Упродовж не одного століття свою свободу українці виборювали шаблею чи багнетом й особливих успіхів загалом не мали. Натомість того славного дня їхня свобода зосередилася на кінчику пера – і цей акт волевиявлення 91% голосів виявився успішним: в Європі з'явилася нова незалежна держава.

Утім значення того акту не лише в цьому – це була епоха великих світових змін. 1989 рік став *annus mirabilis* (роком чудес) для Європи і всього світу, оскільки започаткував демонтаж комуністичного блоку. 1991 рік став *annus mirabilis* передусім для народів СРСР, оскільки

з українським референдумом ця химерна геополітична конструкція «хрунула» остаточно. Звичайно, болісні рецидиви тоталітарного мислення ще довго озиватимуться в тілі колись підневільних народів, але головний хребет комуністичного дракона таки було зламано.

Проте, перш ніж перо поставило свою відмітку «так», на конто незалежності успішно працювала пісня. Серце українця радісно тріпотіло від магнетичного «Запорозького маршу». Невмируша українська народна пісня єднала серця людей із різних регіонів України, що браталися довкола спільних національних святинь. Епіцентром такого пісенного пробудження став фестиваль «Червона рута». З новою закличною силою зазвучали пісні січових стрільців та українських повстанців, що були створені на початку і в середині ХХ століття. Здавалося, вся Україна заспівала бадьюру пісню «Червона калина», яка повертала людям надію.

Паралельно в життя українців повернулася літургійна музика, супроводжувана народними релігійними піснями. Ці напівзабуті духовні скарби розвертали людські уми і серця до першооснов нашої цивілізації. І на стикові двох музичних світів з'являлися сучасні пісні про Україну, які звучали в людському серці як молитва, – взяти, для прикладу, хоча б «Україно, Україно» Тараса Петриненка.

У пісні люди розкріпачувалися і браталися. Під чаром пісенної мелодії зникав пригнічений та упокорений *homo sovieticus*, а на його місце приходив *homo canendi* – людина, що співає. І ця людина вже жила свободою. Вона оспівувала душевну чистоту й національні та громадянські чесноти, підносила дух і возвеличувала жертвність. Так опорою для людини ставала не воля земного кесаря, а Божий голос, що звучав у її сумлінні.

Отож, спочатку була Пісня, а в ній – натхненне Слово і високий Дух...

Мирослав Маринович,
в минулому – дисидент, багатолітній в'язень радянських таборів праці, *сьогодні* – проректор Українського католицького університету, президент Українського ПЕН-центру, публіцист і релігієзнавець

Р.С. У збірнику будуть представлені такі українські пісні:

- « О Україно, о люба ньенько...»,
- « Від синього Дону до сивих Карпат»,
- « Ленга за лентою»,
- « Там на горі, на Маківці»,
- « Україна» (муз. і сл. Тараса Петриненка).

Учні 6-Б класу після відкритого уроку української мови за темою "Твір-опис приміщення на основі власного досвіду" (вчитель – Лучків Леся Василівна)

25 березня у 2-В класі (керівник – Беззубова Любомира Михайлівна) пройшло свято талантів «Маленький Принц – 2013»

ВЕСНЯНІ КАНІКУЛИ У ЄВРОПІ

Традиційними стали туристичні мандрівки учнів країнами Європи. Не винятком стали і цьогорічні весняні канікули, протягом яких діти нашої школи відвідали столицю Угорщини Будапешт та перлини Італії – Верону і Венецію.

У Будапешті усім надзвичайно сподобалась екскурсія містом, панорама якого визнана найкращою в Європі за даними ЮНЕСКО. Звичайно, всі були захоплені і від найбільшого в Європі зоопарку, що теж знаходиться у столиці Угорщини.

Море вражень отримали учні і від Італії. Екскурсія Вероною не залишила нікого байдужим, адже це – місто закоханих, місто Ромео та Джульєтти. Так, саме тут відбувалися події відомої трагедії Вільяма Шекспіра! Та по-справжньому наших туристів захопила Венеція: площа та собор Святого Марка, дивовижні мармурові доріжки та чудернацькі леви, відомі усьому світові гондоли!

Італія зустріла нас сонячно та привітно, у всій своїй красі та неповторності.

Слід відзначити високий рівень культури учнів нашої школи протягом усієї закордонної поїздки. Діти гарно себе поводити, вправно використовували свої знання іноземних мов. Особливо всіх вразила дисциплінованість та витривалість найменших туристів – учнів 4-х класів. Чудово, що маленькі школярі вже вміють так гарно та організовано подорожувати!

Наша туристична група висловлює слова щирої подяки батькам за моральну та матеріальну підтримку їхніх дітей, дирекції школи, яка посприяла в організації та проведенні даного євро-туру, адже пізнавати світ – завжди цікаво та корисно. Мандрівки допомагають нам

У Будапешті

зробити переоцінку життєвих орієнтирів, збагачуватися духовно, активно відпочивати.

Наталія Заблоцька, Марія Касперська, Світлана Василюк, учителі іноземних мов, керівники поїздки

Балкон Джульєтти у Вероні.
У того, хто постояв під цим
балконом, збудеться усі бажання

Будапешт,
Площа Героїв

У Венеції

Води Венеції

Готель на березі
Адріатичного моря

У БЕРЛІНІ ВІДБУВСЯ ФІНАЛ КОНКУРСУ МОЛОДІЖНИХ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОЕКТІВ

Нещодавно я разом із Оксаною Мар'янівною Дяків та Іоаном Синківським взяла участь у фіналі міжнародного конкурсу представлення молодіжних екологічних проектів «Treffpunkt: übermorgen», який пройшов у Берліні. Хоч ми і не перемогли, проте отримали безліч позитивних вражень, нові знайомства, а також досвід та знання.

Найбільше мені сподобалося те, що ми мали величезний вибір того, чим могли займатися. І хоча день був розписаний повністю, проте ми цього не відчували.

Щодня у нас було два Workshop, завдання до яких учасники

могли обирати особисто. На кожен такий Workshop було 5 різних варіантів. Нам найбільше до душі припали теми дебатів про альтернативні джерела палива і зимову прогулянку лісом, але ще можна було обрати майстер-класи з виробництва сумок чи монтаж відео. Кожен такий міні-проект був ретельно продуманий і за всілякими дискусіями та іграми не відчувалося, як збігав час.

Вільного часу в нас було не багато, але ми ці хвилини використовували дуже раціонально. Наприклад, співали всі дружно караоке і танцювали, бавилися в різні ігри. Звичайно, завдяки цьому проекту ми змогли поспілкуватися по-німецьки, ще ближче познайомитись із культурою німецького народу. Але ця подорож подарувала мені також і знайомство із дівчатами з Донецька, які жили зі мною в одній кімнаті. І я можу з упевненістю сказати: незважаючи ні на що, схід і захід нашої країни все одно разом!

Та все-таки найбільше враження на нас справив Берлін. Це місто поєднало у собі культуру багатьох народів, що видно навіть за архітектурними пам'ятками. Екскурсії містом, вільний час, проведений там, а ще церемонія нагородження переможців проекту – надовго закарбуються у наших серцях.

Ірина Процикевич, 11-А кл.

ВЕСНЯНІ КАНІКУЛИ У ЄВРОПІ

Подорожувати Європою - це завжди класно. З батьками я часто здійснюю такі поїздки, та ця була особливою. Я вперше їхав за кордон зі своїми найкращими друзями, тому це було надзвичайно весело. До того ж, ця поїздка була подарована мені на День народження, через що стала просто незабутньою.

Я відвідав нові для мене міста: Будапешт (Угорщина), Верону і Венецію (Італія). Всі вони були цікавими та захоплюючими по-своєму, та найбільше мені сподобалася Венеція. Це місто розташоване на воді, саме цим воно вабить до себе так багато туристів. Саме у Венецію я хочу повернутися ще раз, проїхатися чистими каналами, пройтися вузькими (вони були дуже вузькі) та охайними вуличками.

Василь Косован

Нещодавно я побувала в поїздки по Європі, бачила Будапешт, Верону та Венецію. Найбільше мені сподобалось у Вероні. Там ми побачили будинок, у якому жила Джульєтта. Також мене вразив найбільший зоопарк Європи у Будапешті. В зоопарку ми бачили й великих зміїв, і мавп та крокодилів... У Венеції гуляли по пляжі, були на площі Сан Марка, ходили в собор Святого Марка.

Я з нетерпінням чекаю наступної поїздки!

Катерина Чирка

Ми побували в Будапешті, Вероні та Венеції. У Будапешті в нас була екскурсія по місту та у зоопарку, де побачили слонів, левів і багатьох інших тварин. Але найбільше мені сподобалися жирафи. А в італійській Вероні ми ходили стежками Ромео та Джульєтти і були біля амфітеатру. У Венеції побували на мокрій площі Сан-Марка. Мокра вона тому, що там два рази на день підходить вода. Ласували кусочками смачної італійської піци. Мали змогу придбати сувеніри. Нам сподобалася ця поїздка!!!

Романа Порицька

Я у враженні від краси міст, у яких побував цього разу. Ми були у Венеції, Вероні та Будапешті. У Будапешті - величезні площі та прекрасні пам'ятки архітектури. У Вероні - балкон Джульєтти та зелені парки. А у Венеції - чарівний собор святого Марка і романтичні гондולי. Перед тим, як поїхати додому, я кинув у море монетку, з надією, що сюди ще не раз повернуся...

Артур Захарко

ЮНІ ТАЛАНТИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У 5-Б КЛАСІ

ГУСАК СОФІЯ (5-Б)

WINTER

Winter is wonderful,
It is snowing now.
Children make a snowman,
And we have a fun.
What this? What this? What this?
It's a Father Frost!
He has a red nose
And we have a fun.

РОМАНЮК АНДРІЙ (5-Б)

I'm a little snowflake
Small and white.
When the moon is shining,
I'm sparkly and bright.

ЯГОЦЬКИЙ ДАНИЛО (5-Б)

IT'S SNOWING. IT'S SNOWING!

What a lot of snow!
Let us make some snowballs,
We all like to throw.
It's snowing, it's snowing!
Let us sledge and ski!
When I'm dashing downhill,
Clear the way for me!

БЛИНСЬКА ОКСАНА (5-Б)

Snowing, snowing.
White and cold.
They are falling on the ground.

УКРАЇНГЛІШ

Суржик. Що ми про нього знаємо? Він уживається практично у всіх мовах світу. В українській теж є багато недоречно використовуваних запозичених слів. Так, на заході України ми можемо почути вживання польських, російських та німецьких слів. Це пов'язано з історією нашого краю. А український суржик «ріже вухо» у Канаді. Там - де є багато українських емігрантів. Ось на наших уроках ми спробували виконати таке завдання - написати оповідання на будь-яку тему із вживанням англійського суржика. Учням це дуже сподобалось і ми вирішили випустити книжку, яка б називалась «УКРАЇНГЛІШ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ». А також хочемо ознайомлювати читачів газети «МИ!» із цікавими творами наших учнів. Перший твір, який ми вибрали, - це робота учня 5-Б класу. Читайте.....

Учитель англійської мови І. П. Дика

DARUSYK

I want to tell you about my пес. Його name is Dar. His name означає "present", because Dar was подарований on my birthday. He is лабрадор ретривер. He is not thin, всі say he is добре відгодований. Ми try to give him good їжу. He likes to їсти very much. He is always голодний. His шерсть is white з рудим відтінком. His eyes are very мудрі. His nose was black, а згодом became рожевим. Я навчив його а lot of команд, таких як "Sit down", "Лежати", "Дати лапу" and "Голос". I like гуляти with him near the school with other dogs. He likes to пощипувати us with his teeth, так ніби він шукає блохи. We have much задоволення від цього, but sometimes it hurts. After the прогулянки Дар becomes very dirty and my father купає him. My dog любить to play with діти very much. He has got а велику буду, but he never живе там. When I йду до школи, he проводить me. We like our Дарусик very сильно, he is повноцінним членом of our family.

Петрів Іреней, 5-Б клас.

Правда цікава історія? Спробуйте і ви. Вам сподобається.

Сестрички Малиш – переможці міських конкурсів читців

У березні в нашому місті відбулися конкурси читців, присвячені 199-й річниці від дня народження Тараса Шевченка та 142-й річниці з дня народження Лесі Українки.

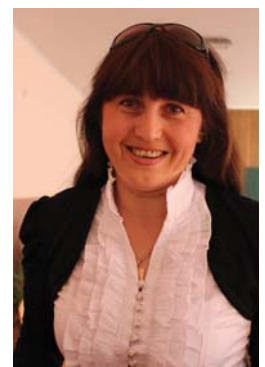
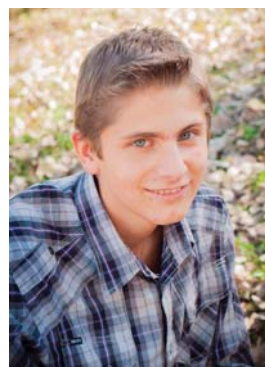
У конкурсі, організованому громадською організацією «Віра та справедливість» (голова – Богдан Пристай), **третє місце** і грошову премію здобула учениця 5-В класу **Юлія Малиш** (керівники – Л. В. Лучків та С. О. Тезбір). Юлія прочитала вірш Лесі Українки «Забуті слова». А в конкурсі, проведеному відділом освіти, теж **третє місце** виборолла старша сестра Юлі, учениця 8-В класу **Катерина Малиш** (керівники А. С. Блицак та І. М. Качмарик). Катя виконала уривки з послання Тараса Шевченка «І мертвим, і живим...».

Наші найщиріші вітання!

І. Качмарик,
учитель української мови і літератури

Вітаємо переможця з українського етапу олімпіади з німецької мови!

Вітаємо учня 11Б класу **АНДРІАНА СЕМЕГЕНА** і його вчительку Оксану Мар'янівну Дяків із перемогою у IV (всеукраїнському) турі олімпіади з німецької мови, що з 23 по 29 березня пройшов у Білій Церкві. Зайнявши у нелегкій інтелектуальній боротьбі I місце, Андріан знову доказав, що рівних йому в знанні німецької мови серед цюгорітних випускників українських шкіл немає.

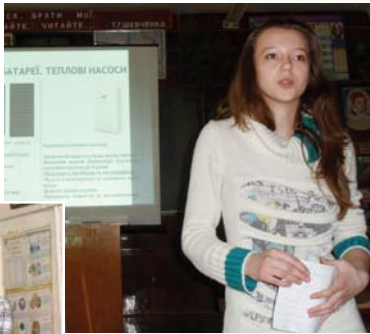
ТАК ТРИМАТИ, АНДРІАНЕ!

Шкільне наукове товариство «Еврика» презентувало результати своєї роботи у 2012-2013 н.р.

9 квітня 2013 року в школі відбувся захист науково-дослідницьких робіт шкільного наукового товариства «Еврика». Учні 8-11 класів брали участь у роботі різноманітних секцій: української літератури, фізики, біології, німецької літератури, географії і економіки, педагогіки і психології, історії, християнської етики. Кожен із них творчо й сумлінно підійшов до підготовки проєктів. Школярі чітко, обґрунтовано викладали суть свого дослідження, представивши матеріали в мультимедійній формі. Звичайно, у цьому юним науков-

цям допомагали їхні керівники: А.Т. Михайлишин, А.Р. Бурій, У. В. Угрин, Н. Л. Гаврилюк, І. М. Качмарик, Г. В. Погорєла, С. В. Живчин, О. Г. Дешева, І. І. Фіголь, Г. О. Дячок. Крім цього, учні (хтось, можливо, й

уперше) намагалися долати своє хвилювання, вчилися виступати перед аудиторією, що неодмінно придасться їм у майбутньому.

Іванна Качмар, 10-Б кл.

P.S. Слід додати, що учні школи беруть участь у наукових проєктах не тільки на рівні нашого навчального закладу,

але й міста, а серед керівників секцій міської Малої академії наук і вчителі другої школи – Антоніна Теодорівна Михайлишин та Галина Остапівна Дячок. У роботі міського МАНу із своїми науковими проєктами із правознавства також взяли участь учні Уляни Василівни Угрин.

Вихованка Галини Остапівни Дячок **Юлія Гулянович (11-А клас)** із науковою роботою «Кольореми в ліриці Георга Тракля та їх переклад українською мовою» представляла Дрогобич на обласному етапі захисту наукових робіт МАНу і зайняла перше місце. А на заключному IV етапі, що проходив у Києві, Юлія виборола почесне III місце. Вітаємо і бажаємо нових, ще вагоміших здобутків!

«Веселі старти»

Уже традиційними у нашому місті стали спортивні змагання «Веселі старти», присвячені дню Святого Миколая. З радістю взяли в них участь учні 3-А класу. І хоча призового місця ми не здобули, але

отримали багато позитивних вражень, емоцій. А уже після змагань поласували смачним солодким призом.

Оксана Огар, керівник 3-А класу

Поетичний вінок Кобзареві від учнів 3-Б класу

«Життя нашого поета таке дивне, що, слухаючи про нього, можна було б сказати, що це – легенда, коли б усе те діялось не перед нашими очима,» – писав Степан Васильченко. Шевченкова поезія – вогник, схожий на полум'я свічки, що запалює душу людини.

У березні ми традиційно святкуємо Шевченківські дні. Цьогоріч учні 3-Б класу (вч. Гоцій Тетяна Дмитрівна) підготували та провели свято «Поетичний вінок Кобзареві». Глядачі мали змогу поринути у спогади про важкі роки життя славетного Кобзаря, прислухатися до Шевченкової думки, вклонитися світовій величчю поета. Адже між цими двома березневими днями (9 березня – день народження, а 10 березня – дата смерті) – 47 років нелегкого Тарасового життя, яке стало славою та гордістю українського народу.

Тож нехай вогонь душі великого Кобзаря запалить у наших серцях іскру віри, надії, любові до рідної землі, українського народу!

* * *

*Малий Тарас учитися хотів,
Та хто дозволить йому - із сім'ї кріпаків?
Він часто любив заспівати
Й таємно втікав малювати.
В дев'ять років Тарас втратив матір,
І мачуха прийшла до їх хати.
Заставляла багато робити,
Але ж він хотів учитись!
Та поетом й художником Шевченко став,
Про Україну він славно співав.*

Галина Іванишин

А в сестричок Галинки і Юстинки Іванишин творчість Шевченка викликала бажання самостійно створити поетичні рядки. Ось уривки з їхніх віршів.

* * *

*Більш за все Тарас бажав малювати.
Для своєї сім'ї, щоб горя не знати.
Але дяки не хотіли учити,
Тільки до школи воду носити.
Та попри все він став славним поетом
І не залишив країну в тенетах.*

Юстина Іванишин

КОРОЛЕВА ПЛАНЕТИ НЕПТУН

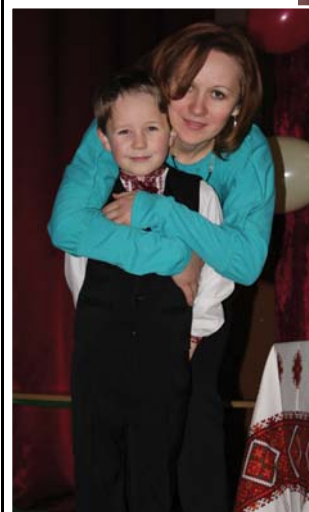
КАЗКА

Сидячи на березі у золотому піску між кораловими рифами, вона дивилася на безкрає море і згадувала свої тяжкі минулі роки. Одного разу прийшов до неї злий чарівник і сказав, що хоче побувати у палаці. Королева залюбки прийняла його на ночівлю. Але вночі, коли правителька заснула, чарівник потайки підкрався до її дверей, прошепотів заклинання і зник з усіма придворними. Коли ясне сонечко заглянуло у вікно, королева прокинулася і не побачила нікого навколо себе. Вона здогадалася, що трапилось...

Вставши, королева з острахом підійшла до столу, на якому лежала книга, яку ненароком забув чарівник. «Яке це страшне слово – чари!» – подумала вона. Якусь мить королева стояла розгублена, але коли підняла очі і глянула на яскраве сонячне проміння, у неї почали появлятися сили. Сонце пошепки сказало їй: «Ти все можеш!» Тремтячими руками королева розкрила книгу і почала читати. З неї вона дізналась, як можна звільнити планету від чарів: «Треба піти до моря, викопати у піску глибоку яму. В ній ти побачиш діамант. Візьми його в руку і скажи такі слова: «Явися, злий чарівнику! Я знімаю з тебе всі чари.»

Наступного дня, взявши діамант в руки, вона проказала це заклинання. І раптом перед нею з'явився чарівник і журно промовив: «О, горе мені, горе, розвіялися чари, і я вже не Нептун! І не чарівник! Я просто злий чоловік!» І в ту ж мить всі придворні з'явилися у палаці! Королева була безмежно щаслива, на планеті Нептун знову запанували радість і щасливе життя! Всі люди співали королеві: «Слава!». А злого чоловіка-чарівника прогнали з планети Нептун назавжди.

Мишковська Юліана, 4-Б клас

Шанувальники поетичного слова Лесі Українки у 2-Б класі

Ми на сцені виступали
І урок відкритий мали.
Знову мами хвилювались,
Але ми не «підкачали»!
Вірші виразно читали,
Навіть розмір визначали!
Дактиль, ямб і амфібрахій
Подолали одним махом!
Ще багато римували,
Вірші Лесині читали.
І навчали ми малят -
Непосидок з «Ангелят».
Щоб розумними зростати,
Слід багато працювати!

ДругоКласники!

Шекспірівський тиждень у школі

Щорічно у квітні більшість англійських країн світу відзначають день народження відомого драматурга, поета Вільяма Шекспіра.

Наведемо кілька цікавих фактів із життя та творчості В.Шекспіра.

23 квітня 1564 року – народився в Стратфорд-на-Ейвоні, графство Уорвікшир (Англія) у сім'ї торговця.

1584 рік – 18-літній юнак поєднує своє життя з 26-річною Енн Хеттвей.

1592 рік – залишає Стратфорд, з'являється у Лондоні вже як актор та драматург.

1595 рік – Шекспір отримав винагороду за дві п'єси, що були представлені трупою лорда-камергера.

1996 рік – отримав право на герб і знаменитий шекспірівський щит, а також був удостоєний честі підписуватися «Вільям Шекспір, джентльмен».

1597 рік – придбав великий будинок з садом у Стратфорд, куди перевіз дружину та дітей, а згодом, покинувши лондонську сцену, оселився тут і сам.

1598 рік – стає акціонером та засновником театру «Глобус».

1603 рік – король узяв трупу Шекспіра під безпосереднє покровительство, вона отримала назву «Слуги Його Величності короля».

23 квітня 1616 року – помер у 52-літньому віці. Могили В.Шекспіра щорічно відвідують тисячі людей.

Шекспір є автором 37 п'єс («Два веронці», «Сон літньої ночі», «Ромео і Джульєтта», «Гамлет», «Король Лір», «Макбет» та інші), 2 поем та 154 сонетів.

Останні роки побутує декілька версій щодо реальності існування В.Шекспіра. Дослідники його творчого та життєвого шляху висувують ряд гіпотез – від найреалістичнішої до майже абсурдної. Дехто стверджує, що В.Шекспіра не існувало взагалі, а був лише придворний вельможа, який писав п'єси для місцевого театру і підписувався вигаданим іменем.

Звичайно, англійці спростовують таку версію, адже В.Шекспір – це їх національна гордість, «візитна картка» для багатьох поколінь.

Спробували розібратися із даними припущеннями й учні 10-Б класу, переглянувши документальний фільм «Портрет Шекспіра». Також діти підготували чудові стіннівки, присвячені річниці від дня народження славного драматурга. Слід відзначити газети З.Червко, А.Шемеляк, Л.Турчин, М.Питкевич, І.Качмар (10-Б клас); групи учнів 9-В класу за оригінальний підхід та художнє оформлення.

Читайте Шекспіра, вивчайте його творчість, адже це – безцінна велич світової літератури, скарбниця мудрості, любові, невичерпне джерело людських чеснот!

*Наталія Заблоцька,
вчителька англійської мови*

Сторінку веде
Ірина Фіголь,
учитель християнської етики

Дуже часто ми вважаємо красивим те, що «круте», модне, те, що інші вважають красивим, а не те, що красивим є насправді. 1 березня цього року в читальному залі школи відбувся обмін думками на тему «Що означає жити красиво?» за участю о. Ігоря Цмоканича та учнів 9-10 класів. Подаємо найцікавіші думки з цієї зустрічі.

О. Ігор Цмоканич. У дійсності немає різниці між красивим і добрим, між красою і добром. Ми з вами маємо зрозуміти, немає

поговоримо про духовне ЩО ОЗНАЧАЄ ЖИТИ КРАСИВО?

справжньої краси без добра. Одна з перших ознак краси – це справжність. Просто потрібно бути справжнім, бути не таким, яким тебе хоче бачити хтось інший. Перша перешкода для краси – це страх. Умовою краси є відсутність боязні бути справжнім. Справжнє життя – це щастя. Це стан, коли ти насправді живеш на повну, коли ти не існуєш, а дихаєш, смакуєш життя. Щастя – це повнота життя. Щастя – це весна. Неможливо бути щасливим, не будучи самим собою. А для цього потрібно розквітнути всередині. Запам'ятайте: для того, щоб бути красивим, потрібно бути щасливим. Тільки щасливі люди завжди красиві.

Об'єктивні закони щастя – це чесність та добро. Людина є добра, коли вона вміє і старається любити. А цьому неможливо навчитися, бо коли ми живемо тільки власними інтересами, то тим позбавляємо себе можливості бути щасливими, а, отже, і красивими. І ще. Красивий одяг – це зручний одяг. Як будь-яку річ можна зробити модною? Просто носити її з переконанням, що вона модна. Ні на кого не рівняйтеся, не комплексуйте і не копіюйте. Не бійтеся бути красивими.

Дівчур Соломія (10-А). Жити красиво означає жити гідно, щас-

ливо, щоб не було соромно за прожите.

Явір Максим (10-А). Це жити так, як тобі доступно. Мати сім'ю, хороших люблячих батьків, високооплачувану роботу, яка забезпечить успішне майбутнє.

Павлюк Василина (10-А). Це духовний спокій, гармонія з навколишнім світом.

Шуригайло Ярина (10-А). Бути щасливим – жити з Богом, бачити добро в людях.

Ладус Тетяна (10-А). Головне – жити, а не існувати. А як, це вже кожен вирішує сам.

Орлуга Роман (10-А). Жити красиво – це жити, не жаліючи за минулим, в щасті з близькими людьми.

Бойко Василь (10-А). Для мене

жити красиво означає, щоб кожен день ставав кращим, ніж вчора, не тратити час на дурниці, які не принесуть користі, вести здоровий спосіб життя, мати хороших друзів.

Огар Назар (10-Б). На мою думку, жити красиво – це жити з добром у серці, жити з певною метою, бути свідомою людиною і свідомим християнином; це жити зі своєю точкою зору і своїм поглядом на життя.

Рубчук Андрій (10-Б). Це бути доброю людиною, допомагати рідним, займатися своїм улюбленим ділом.

Петришин Андрій (10-Б). Це дивитися через «рожеві окуляри», у яких рожевий відтінок – це любов.

Черевко Зоряна (10-Б). Радіти кожному дневі, не боятися мріяти, бути відповідальним за свої вчинки.

Леськів Богдан (10-Б). Жити красиво – це не тільки мати добрі умови життя, злагоду у сім'ї, а й жити і процвітати з Богом. Людина не може отримати повне й щасливе життя, коли вона прив'язана лише до матеріальних благ.

Копач Віра (10-Б). Основне, прожити своє життя гідно, залишивши своїм нащадкам не тільки спадщину, а й світлу згадку про себе.

Два шляхи

Наше життя – це довга дорога, на якій зустрічається безліч спокус, привабливих пропозицій, від яких годі втриматися. І ми зупиняємося, як у народних казках: «підеш направо...», «підеш наліво...», «підеш прямо...», і не знаємо котру дорогу обрати. Нам часто доводиться вибирати між добром і злом, між «добре» і «погане». І не завжди наш вибір є правильним.

Цьогоріч 26 квітня, якраз напередодні Великодня, юні

актори-дебютанти із 7-В класу Марта Козловська, Андрій Гойсак, Віра та Надія Матківські, Софія Мулярська і Тетяна Павлюх разом із вчителем християнської етики Іриною Ігорівною Фіголь допомагали учням 2-4 класів обрати легку й щасливу дорогу в житті, підготувавши міні-виставу «Два шляхи».

Чи вдалося зачепити струни душі кожного глядача у залі? Це питання часу. А по закінченні усі захоплено переглядали мультфільм «Чудеса Ісуса».

Ми – випускники 11-А

Ще зовсім трохи і ми покинемо стіни рідної школи. Доросле життя уже манить нас. Хто чого досягне, зрозуміло стане згодом, проте уже зараз можемо побачити, якими ми стали, якими Ви, дорогі Вчителі, виховали нас.

Ларисо Іванівно, Ви для нас стали справжнім ангелом-охоронцем. Адже саме Ваша турбота, Ваша праця роблять нашу школу такою привітною та заглибною. І те, що наш рідний навчальний заклад є зараз надзвичайно перспективним, теж Ваша заслуга. Особисто я хотіла б бути схожою на Вас, адже вважаю, що Ви (завжди елегантна, завжди стильна) – істинне обличчя 2 школи.

Галино Іванівно (Джура), Ви – найоригінальніший учитель нашої школи. Нудно й одноманітно – це точно не про Вас.

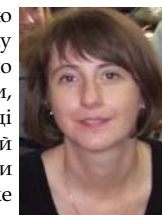
Кожен урок німецької неповторний: свіжі знання, свіжі жарти. Ви – вчитель, який працює самовіддано. Я завдячую Вам своїми знаннями та німецьким дипломом. Ви не просто дали ці знання, а повірили в мене. Можливо, саме це і додало мені впевненості в потрібні хвилини.

Ігорє Мирославовичу, Ви людина, яка завжди допомагала мені у всьому. Ви завжди друкували мої роботи, хвалили їх (можливо, інколи і не заслужено) для того, щоб я продовжувала писати і розвиватися. Конкурси та вечори, до яких Ви мене залучали, додали мені досвіду та впевненості. А ще, якщо відкрити нашу газету «Ми!», то у кожній можна помітити якийсь мій невеличкий слід, зробити який допомагали мені Ви. Звичайно, не можна не згадати, що жодне свято у школі не проходить без Вас. І деколи, коли потрібна допомога вчителя, ми точно знаємо, що до Вас можемо звернутися.

Галино Остапівно, я ніколи не вчилася у Вас, проте мала змогу з Вами працювати. Ви готували зі мною роботу для Малої академії наук. Знаю, скільки своєї праці Ви в неї вклали, за що я Вам дуже вдячна. А ще Ви – надзвичайно творча людина, пишите красиві вірші і залучаєте дітей до перекладацької роботи, їдете з нами на конкурси, не жалюючи ні свого часу, ні сил.

Уляно Василівно, Ви людина, яку я дуже поважаю і боюся підвести. Завжди згадую, як до нас на практику приходили студенти і казали, що нам дуже пощастило з таким учителем, як Ви. Я обожнюю щось послухати, якийсь цікавий нюанс історії, якого немає в книжці (найбільше мені сподобався Китай). Ви – особливий учитель, бо учнів, яких любите, змушуєте працювати найбільше, але це стимулює вчитися, тому я дуже Вам вдячна.

Галино Іванівно (Чугасва), мені дуже подобається, як Ви все просто пояснюєте і не вимагаєте від нас більшого, ніж нам потрібно. Хоч і

видається на перший погляд дуже строгим учителем, бо даєте знання і тримаєте дисципліну на уроці, але завжди ставитеся до всього з розумінням. І цього року Ви, напевне, єдиний учитель, який не намагається зробити нас «докторами наук» із свого предмету. Я вас дуже люблю і поважаю. На мою думку, саме таким, як Ви, має бути справжній учитель: розумним, вимогливим, який би розумів своїх учнів.

Романє Зіновійовичу, Ви – найсучасніший учитель. Ми завжди Вам можемо розказати якісь приколи чи показати відео. До Вас завжди можна звернутися за допомогою: зробити презентацію чи змонтувати відео. А ще Ви – фотограф від Бога і надзвичайно терпелива людина. Про те, як Ви цього року робили наші альбоми, можна складати цілі томи розповідей. Ми в захопленні від того, що Ви враховували всі наші побажання, терпіли всі наші примхи. Звичайно, Ви ще і дуже хороший учитель. Урок інформатики – це завжди цікаво, а головне – потрібно для кожного з нас.

Наталіє Юліанівно, Ви просто мегакрутий учитель. Вас завжди цікаво послухати, як українською, так і англійською. Ви не завалюєте нас роботою, ставитеся до процесу нашого навчання із розумінням. Мені подобається те, що ми встигаємо і вправи зробити, і цікаво поговорити. Дискусії на уроках приносять завжди найбільше задоволення. Ще Ви дуже добра людина і, незважаючи на те, що інколи ми буваємо нечемні, продовжуєте нас любити.

Йосифе Михайловичу, Ви – надзвичайно талановитий хореограф і дуже розумна людина, яка має великий життєвий досвід, тому завжди цікаво Вас послухати. Крім цього, Ви ще граєте і на фортепіано, і на гітарі, вмiєте співати та безліч усього організувати. Ваші театральні постановки завжди досконалі. У Вас можна спитатися поради, і я знаю точно, що вона буде дійсно корисною та потрібною. Цього року Ви ще готуєте наш клас до випускного – можемо впевнено сказати, що це найцікавіший урок, який у нас є.

Олександро Григорівно, Ви є той учитель, котрий мене вразив. Я пам'ятаю, що була дуже здивована тим, що Ви говорите до мене на «ви», як із дорослою людиною. Можливо, це тому, що я вперше з таким зіткнулася, відчула якусь певну відповідальність, зразу десь пробігло в голові, що я уже не дитина і повинна відповідно себе поводити. Цього року Ви вчите нас художню культуру, предмет, який потрібен кожній людині для загального розвитку та навіть для того, щоб просто відчувати себе повноцінною частиною суспільства. Ви завжди так цікаво розказуєте про архітектурні пам'ятки чи відомі скульптури, картини, що після уроку хочеться про них ще більше дізнатися.

Ми – випускники 11-А

*Рідна школо, достойна поклону,
Кай святимися твій кожен урок,
А у нас'яті наші до скопу
Не замовкне останній дзвінок.*

Людмила Вікторівно, Ви нас вчите всього лише рік. Проте ми встигли Вас дуже полюбити. Мені надзвичайно подобається те, як Ви викладаєте матеріал. Він інколи буває важким, проте Ви його не даєте забагато, і ми розуміємо все, що від нас вимагається. А ще Ви – дуже хороший організатор і надзвичайно креативна людина, завжди можете підкинути хорошу ідею, а день ЦЗ я, напевно, не забуду ніколи. Це було корисно, цікаво і весело. Ми багато чому навчилися і, звичайно, зробили безліч класних фотографій.

Андрію Романовичу, Ви одна із найвидатніших постатей другої школи. З Вами завжди дуже цікаво спілкуватися, бо Ваші думки відрізняються від думок інших людей. Ми можемо розказати Вам багато речей, якими можемо поділитися тільки з найближчим оточенням. Ви дуже розумний, бо знаєте все: не тільки предмети, котрі викладаєте, а взагалі навчальну програму. Ви надзвичайно вимогливий учитель, який знає собі ціну, тому даєте добрі знання. Якщо ж фізика для мене трохи далека, то Ваші лекції з філософії приносили мені море задоволення.

Віро Іванівно, Ви надзвичайно проста і хороша людина. Чесно, я інколи вже не знала, звідки у Вас назбирується стільки терпіння до нас. Ті щось забули здати, ті доздають, хтось

зробив домашнє, а хтось придумає сто причин, чому не зробив. Мене завжди дивувало те, як Ви щиро раділи тому, як ми Вас вітали зі святами: Вам приємна будь-яка дрібничка і Ви цінуєте більше нашу чесність, ніж цукерки чи ще щось таке. Ви часто кажете слова, які мені дуже подобаються: «Я розумію, що Вам не всім потрібна хімія, я не кажу Вам знати якісь ази, просто посидіть і послушайте.»

Ірино Ігорівно, Ви вчитель, який може багато-багато всього розказати, завжди хочете до нас донести якомога більше і тому говорите дуже швидко. Хоч Ви є вчителем етики, та ніколи не вичитували нас за поведінку, вважаючи, що ми дорослі люди і вже можемо самостійно вирішувати, як повинні поводитися. На уроках Ви завжди вчили нас тільки ті речі, котрі прийдуться нам потім у житті. А ще саме Ви готували нас до першого Причастя; ніколи не забуду, як я тоді переживала щось забути або ж не так зробити.

Наталіє Любомирівно, Ви є з тих учителів, що вчать нас із 5 класу. Пам'ятаю, як була ще маленькою. Ви мені автоматом поставили 12 за тему, бо я вчилася кожен урок. Мені тоді було якось так приємно, зразу подумала, що Ви – найсправедливіший учитель. А економіка і екологія, які Ви нам викладали цього року, мене взагалі повністю захопили, адже знання таких речей, як забруднення довкілля і ВВП,

нікому не будуть зайвими. За всі роки не було жодної теми, яку б я не зрозуміла або Ви не добре пояснили.

Олеже Михайловичу та Іване Степановичу, Ви – надзвичайно оптимістичні люди, які вірять у своїх учнів. Цього року ми постійно намагалися зробити якісь свята й завжди зверталися за допомогою до Вас, і Ви ні разу нам не відмовили. Ви виховуєте дуже спортивних дітей, завжди береете участь у спортивних змаганнях. Мені запам'ятався міський шаховий турнір. Я тоді взагалі не знала, яка фігура, як ходити, але все одно Ви повірили в те, що ми покажемо себе на цих змаганнях. І саме завдяки цьому я навчилася грати в шахи.

І «на десерт» скажу про людину, яку надзвичайно люблю, поважаю і ціную. **Оксано Іванівно**, Ви для нас не просто вчитель, не просто класний керівник і навіть не просто друг, Ви – наша друга мама. Мені інколи здається, що Ви знаєте про нас більше, ніж наші батьки. Важко словами описати скільки Ви для нас зробили, бо Ви допомагаєте нам з навчанням, стимулюєте до участі в різних проєктах, вчили і вчите нас бути самостійними, поважати інших, не наслідувати погані приклади, а навпаки – вчитися на чужих помилках. Напевно, в класі немає жодної людини, яку б Ви принаймні раз не «прикрили» і не захистили. Можливо, дехто ще до кінця не оцінив Вашої ролі у своєму житті, але я думаю, що з часом усі все зрозуміють. Знаю, що є багато учнів, які нам заздрають, бо Ви справді цікавитеся долею кожного із нас. І через те, що в другій школі є такі вчителі, як Ви, я ще довгі роки захочу повертатися в стіни рідної школи.

Дорогі Вчителі, дякуємо за все, що Ви зробили для нас. Бажаємо Вам бути щасливими, мати гарних учнів і щоб до школи Ви завжди йшли, як на відпочинок. Завойовуйте нові дитячі серця та просто насолоджуйтеся життям!

Від імені учнів 11-А класу

Процикевич Ірина

*От і все. Ми у школі – востаннє.
Сум і радість стиснули серця.
Поклянімося їй на прощання:
– Ми у тобі, ти в нас – до кінця!*

(з вірша Романа Пастуха)

Ми – випускники 11-Б

Нас озортають теплі спогади про...

Наталію Андріївну Романів, нашого класного керівника, яка крокувала з нами від 5 до 11 класу. З нею ми провели незабутні миті відпочинку у мальовничих гірських поїздках, переживали разом важкі моменти. Це людина, що завжди намагалася нас оберезити, захистити, підказати, а якщо було потрібно, то і посварити... Ми разом організували безліч свят як англійською, так і українською мовами, які будемо ще довго згадувати та пам'ятати... Наша класна мамо, пробачте за всі наші «прогрішення»!

Надію Василівну Стецькович, нашу першу вчительку. Швидко пролетіли 11 років навчання. Та у нашій пам'яті назавжди залишилося 1 вересня 2002 року. Адже це Ви вперше завели нас до класу, посадили за парту. Саме Ви дали старт у подорож по шкільних стежках. Дякуємо Вам за добрі знання, за все хороше!

Оксану Іванівну Кіліян, учительку світової літератури, заступника директора. Ми дякуємо Вам за всі шкільні роки. Ви завжди були уважною та чуйною до нас, розуміли наші проблеми й переживання, вміли віднайти ключі до наших сердець... На Ваших уроках завжди було цікаво, панувала атмосфера дружби та взаєморозуміння. Ми завжди будемо пам'ятати Вашу доброту, відкритість, щирість... Спасибі також за те, що Ви завжди ставилися до нас з повагою, шукали індивідуальний підхід до кожного.

Андрія Романовича Булого, спеціаліста широкого профілю. Ви в

математиці та фізиці король, і в зорях розбираєтесь, а головне, ще й філософські ази вкладали у наші голови! Та це ще не все... Урок Ваш завжди проходив як одна мить: тут і навчальний матеріал, і жарти, і дотепи. Андрію Романовичу, Ви завжди уміли підтримати розмову, знайти відповідь на будь-яке запитання... Ми знаємо, що Вам буде сумно без нас, адже на Ваш урок більше не з'явиться наш неспокійний клас...

Оксану Мар'янівну Дяків, вчительку німецької мови. Ви - вчитель від Бога: вимоглива і водночас добра, строга і дотепна, вмієте направити нашу невичерпну енергію у правильне русло. Ви на відмінно склали іспит «на терпіння», бо ми були ще ті «подаруночки». Щиро вдячні за міцні знання з німецької мови, за важкі випробування, які лягли на Ваші плечі під час здачі нами DSD-іспиту. Ви навчили нас дебатувати, висловлювати свою думку... Спасибі також за «душевні» розмови.

Сподіваємося, що запам'ятасте наш 11-Б клас назавжди.

Галину Остапівну Дячок, вчительку німецької мови. Ви - добра, ніжна, доброзичлива... Цей список можна продовжувати до безкінечності, адже Ви найкращий учитель школи. Попри це, Ви також прекрасний спеціаліст своєї справи, бо вивели не одну людину в світ, а Ваші переклади не залишають нікого байдужим. Вони зворушують до глибини душі і здаються часом навіть кращими, ніж оригінал.

Галину Львівну Процикевич, вчительку української мови і літератури. Дякуємо вам за незабутні уроки української, за те, що донесли до наших сердець творчість найталановитіших українських митців слова. А Ваш чарівний голос, яким Ви не один раз співали нам,

коли була нагода, українських народних пісень, назавжди займе одне з найпоетаемніших місць у наших душах. Ми завжди будемо згадувати Вас, коли читатимемо літературу, писатимемо твори, чи просто слухаючи українську пісню.

Наталію Любомирівну Гаврилук, найкращу вчительку географії, економіки й екології. Ви назавжди залишите теплі спогади у наших душах та серцях завдяки своїй дотепності, доброті, розумінню, відкритості... Ми дякуємо, що терпіли нас стільки часу і були завжди готовими нам допомогти.

Антоніну Теодорівну Михайлишин,

вчительку біології. Ви вчитель, якого поважають і люблять, бо у Вас є витримка, наполегливість, уміння «тримати» клас у порядку та легко й доступно пояснити важкі біологічні теми. Ви також одвічний борець за справедливість... Коли Вас пізнати ближче, то можна зауважити, що за строгістю криється доброта, розуміння, бажання внести у наші душі знання... Якщо потрібно, Ви і підтримате, і захистите, і зрозумієте.

Галину Володимирівну Погорелу, вчительку історії. З Вами ми вирушали у подорожі крізь час – мандрували із століття до століття, із одної країни до іншої.. Ми багато дізнавались про наше національне коріння, адже саме Ви прищепили нам любов до славного минулого та вчили розуміти суворе й непросте теперішнє. Спасибі, що були завжди терплячою і ставилися до нас з розумінням.

Ми – випускники 11-Б

Нас озорять теплі спогади про...

Олександрю Григорівну Дешеву, вчителя художньої культури. Ви намагалися донести до нас знання тисячоліть, зробити з нас освічених людей. Ви показали нам, що потрібно поважати й знати не лише культуру інших країн, а й своєї Батьківщини. Ми пишаємося, що мали змогу побувати на Ваших уроках і прослухати неймовірні історії з життя культури. Залишайтеся такою

ж спокійною, вишуканою й чарівною.

Ірину Ігорівну Фіголь, вчителя етики. Ви вели нас по стежках християнства ще з малих літ. Саме з Вами ми приймали перше у житті Причастя, вперше сповідалися... Хотемо сказати «Спасибі» за всі ці роки, за ту працю, яку Ви доклали, щоб хоч на крок наблизити нас до Христа. На Ваших уроках завжди було цікаво, а атмосфера була дружньою, тут ми мали змогу висловити свої думки, поділитися певними історіями, що траплялись у історії християнства.

Віру Іванівну Герман, вчительку хімії. Ви завжди намагалися донести до нас таку непросту науку, як хімію, зрозуміти нас і достукатися до наших сердець... Завдяки Вашим урокам ми засвоїли багато потрібних знань: про розчинники, лікарські засоби тощо. Дякуємо Вам за терпіння і сподіваємося, що Ви не триматимете на нас зла.

Романа Зіновійовича Хлопика, вчителя інформатики. Ви навчили нас працювати з різноманітними комп'ютерними програмами, веб-сайтами тощо. Якби не Ви, у нас не було б таких прекрасних випускних альбомів, де видно, що в кожне фото, Ви вклали частинку свого серця. Романе Зіновійовичу, ми сумуватимемо за нашими спільними уроками, адже Ви завжди були чуйними та добрими до нас, ставилися повсякчас з розумінням.

Олега Михайловича Андрушка і Івана Степановича Флягу, вчителів фізкультури. Ви завжди були веселими, відкритими у спілкуванні, розуміли жарти й всіляко заохочували займатися спортом. Проте Ви робили це не силою й натисками, а демонструючи усе на власному досвіді. Ми дякуємо Вам за незабутні й веселі уроки фізкультури, які назавжди запам'ятаємо.

Геннадія Степановича Кротика, вчителя допризовної підготовки. Ви також завжди з розумінням ставилися до нас, навчали життєво необхідних речей, таких, як орієнтування на місцевості, надання першої медичної допомоги, способів захисту від радіації тощо. Завдяки Вашим урокам, ми тепер зможемо вижити у будь-якій складній ситуації.

Шановна **Ларисо Іванівно** та весь педагогічний колектив! За мить – прощальний дзвінок... Ми залишаємо стіни дорогої нашому серцю школи. Ми - клас, про який багато говорилося – і доброго, і злого. Але повірте, нам дуже жаль, що потрібно покидати рідну домівку, ім'я якій – школа №2. Пробачте за все погане і згадуйте тільки про хороше, бо ми насправді усіх вас поважаємо, любимо і дорожимо кожним днем, прожитим у рідних стінах. Ми не говоримо «Прощайте!», ми кажемо: «До нових зустрічей!»

Учні 11-Б класу

Учителям

*Роки ідуть, і час спливає,
Вже перші зморшки на чолі.
Та рідна школа нас стрічає –
Колишніх вже випускників.
Ще перша партя нас чекає,
Ще чути запах старих книг.
І кожен юні роки враз згадає,
Переступивши знайомий всім поріг.
Прокотяться сльозинки по щоках,
І серце зацемить у грудях.
Не буде більш так добре нам,
Не спірнем більш такої доброти
у людях.*

*Спасибі, любі вчителі,
Що нас терпіли стільки літ!
І просимо: «Пробачте, милі,
Якщо залишили у пам'яті десь прикрий
слід!»*

*Бажаємо ми учнів Вам хороших,
Можливо, крацих аніж ми!
Здоров'я, щастя, ну і грошей,
Щоб учні стали добрими людьми!*

Надія Шумада

Класи-лідери за підсумками 2012-2013 навчального року

7-А

10-Б

Друга неділя травня – День Матері

* * *

Я свою мамусю,
Милу і добреньку,
Ніжно приголублю,
Притулюсь до неньки.
Втішу її словом,
Пісню заспіваю,
Усе-усе зроблю,
Як вона бажає:
Приберу у хаті,
Щоб було затишно,
Приготую каву
І принесу до ліжка.
Хай моя матуся
Трішки відпочине,
Набереться сили
І буде щаслива.
Я Бога попрошу,
Щоб берег мамусю,
Щастя слав й здоров'я
Найкращій матусі!

Тиха Діана (5-В кл.)

ДОСЯГНЕННЯ АВТОМОДЕЛІСТІВ СШ №2

20-21 квітня 2013 р. на кордодромі відкритого типу в м. Стрий відбувся кубок області з кордових моделей серед юнацьких колективів. У змаганнях брали участь команди Львова, Дрогобича, Стрия, Бродів. Команда автомобілістів нашої школи єдина (!) серед шкіл області змагалася із командами станцій юних техніків.

Переможцями турніру було визначено команду чемпіонів України із Стрийської СЮТ (станції юних техніків), яка набрала 2700 очок. II місце зайняла команда СШ №2 м. Дрогобича – 2325 очок, III місце – команда ДЦНТТУМ м. Львова – 948 очок. IV місце – команда РБНТТУМ м. Броди – 616 очок.

В особистій першості наші спортсмени зайняли призові місця в таких класах моделей:

Мак Володимир - I місце в класі Темп-1, К-1Д; II місце в класі К-2Д;

Куцок Станіслав - I місце в класі АМ-1; II місце в класах Темп-2, ЕЛ-1;

Череватий Микола - II місце в класі ЕЛ-1;

Андрієвський Роман - III місце в класах АМ-2, Темп-1.

Тренери команди **Гаврилук Л.М.** і **Здебський А.Д.** вітають спортсменів з черговими досягненнями в автомобільному спорті.

Підсумки виступів членів автомобільного гуртка (кордові моделі в приміщеннях) віком до 14 років

У грудні 2012 р. школа вперше брала участь у показових змаганнях учнівської молоді з автомобільного спорту. Ми виставили дві команди, які за результатами виступів зайняли II і III місця. I місце зайняла команда м.Стрия.

В особистій першості призові місця здобули учні:

Череватий Микола (учень другого класу) - в класі моделей ЕЛ-аеро - I місце, в класі ЕЛ-О - II місце;

Лех Олександр (учень восьмого класу) - в класі моделей ЕЛ-О - III місце;

Максимів Микола (учень п'ятого класу) - в класі моделей ЕЛ-іграшка - II місце;

Максимів Павло (учень третього класу) в класі моделей ЕЛ-К - III місце.

2.03.2013 року відбувся кубок області з кордових моделей у приміщеннях. Ми виставили три команди і відповідно зайняли друге, третє і четверте місця. I місце зайняла команда м.Стрия. V місце – команда м. Львова.

В особистій першості **Череватий Микола** в класі ЕЛ-К виборов III місце, в класі ЕЛ-О теж III місце, **Максимів Микола** зайняв III місце в класі ЕЛ-аеро.

Учні 8-Б класу із проектом «Лялька-мотанка – гостя із далекого минулого українського народу» взяли участь у міському конкурсі-захисті творчих проектів із декоративно-ужиткового мистецтва (керівник – Залокоцька Любов Богданівна).

ВЕРЕДЛИВІ ЖАБКИ

Очеретяна хатина біля річечки була, і жила у ній родина не велика, не мала: жабка-дід і жабка-бабка, мама-жабка, тато-жабка і веселе маленя жабенятко-жабеня.

До 110-ої річниці з дня народження видатної української дитячої поетеси Наталі Забіли відділом сім'ї, молоді і туризму Дрогобицької міської ради був проведений оригінальний конкурс ілюстрацій до віршів Наталі Забіли, виготовлених із... повітряних кульок.

Робота другої школи за поезією «Вередливі жабки» була відзначена грамотою і цінним призом – годинником, який прикрасив нашу учительську. А керували виготовленням композиції учитель тудового навчання Любов Богданівна Залокоцька, а також учитель української літератури Ігор Мирославович Качмарик.

Ігор Качмарик

Цікава хімія

Усім відомо, що хімія – наука складна та багатогранна. Її вивчення вимагає від учнів великої наполегливості, гостроти розуму та кмітливості. Наші школярі займають не тільки призиви місця на олімпіадах із хімії, але є також активними учасниками науково-практичних конференцій.

Нещодавно відбулася саме така конференція, що мала назву «Хімія міст Дрогобича та Стебника». Тут були присутні завідувач міського методичного кабінету Г.Марчук, кандидат хімічних наук І.Брюховецька.

У своїх дослідженнях школярі подали великий обсяг матеріалу про хімічну промисловість та екологію Дрогобича і Стебника. Наші учні презентували історію нафтопереробного комплексу «Галичина», розповідали про його продукцію, охорону довкілля від шкідливих викидів.

Конференція пройшла на високому рівні. Доповіді наших учениць (Тетяни Кобільник – 9-Б клас, Оксани Дудник – 9-Б клас) супроводжувалися цікавими презентаціями, а учасники наукового зібрання отримали дипломи. Такі конференції плануються проводити і у майбутньому, адже хімія – це не лише формули та задачі, а й стежинка, яка веде нас у захоплюючий світ нових знань.

Галина Панчিশак,
учитель хімії

МОЛОДЬ ЗА ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

22 березня в актовому залі школи відбулася конференція «Учнівська молодь за здоровий спосіб життя». Учасниками конференції стали учні 9-х та 10-х класів. Вони представили роботи на теми:

– «Наркотична залежність. Причини та наслідки підліткової наркоманії. Ситуація в Україні.» (9-Б клас: Блохіна Анастасія).

– «Ситуація ВІЛ/СНІДу в Україні. Шляхи передачі ВІЛ. Як запобігти ВІЛ-інфікуванню?» (9-В клас: Лучак Марк, Петрайко Назар).

– «Проблема куріння. Модель профілактичної кампанії в школі.» (9-Г клас: Бейба Ірина, Гнатів Оксана).

– «Роль фізичної культури в житті сучасного учня. Чи модно бути здоровим?» (9-А клас: Мойсєєв Юрій, Марцишин Андрій).

– «Проблема алкоголізму в сучасному світі.

Дитячий алкоголізм. «За» і «Проти» вживання алкоголю.» (10-Б клас: Ліщинський Владислав, Маркович Олег).

– «Харчування. Негативний вплив фаст-фуду на здоров'я людини.» (10-А клас: Бойко Василь, Снайчук Лілія).

– «Твій свідомий вибір. Дошлюбні стосунки. Наслідки ранніх сексуальних стосунків.» (10-Б клас: Качмар Іванна, Лозинська Ірина).

Завершилася конференція виступом агітбригади «Ми за здоровий спосіб життя».

Учасники агітбригади (щоправда, у дещо зміненому складі) презентували свій виступ і на міському етапі Всеукраїнського конкурсу «Молодь обирає здоров'я», де зайняли I місце і будуть представляти місто Дрогобич на обласному етапі конкурсу.

Сергій Живчин, соціальний педагог

Учні другої школи – переможці міських конкурсів, проведених відділами освіти та сім'ї, молоді й туризму виконавчих органів Дрогобицької міської ради

Міський етап обласного конкурсу літературних творів, присвячений 70-річчю УПА

За оповідання «Незаспівана коліскова» подяку оголосили учениці 11-А класу **Соломії Тихій** (учитель – Процикевич Галина Львівна).

Міський етап обласного конкурсу прозових літературних творів ім. Катрі Гриневичевої

Подяку за участь у конкурсі оголошено учениці 11-А класу **Ірині Процикевич** (учитель – Процикевич Галина Львівна).

Конкурс малюнків, присвячений 199-ій річниці від дня народження Тараса Шевченка

Ваків Марта (6 - В кл.) – III місце (учитель – Пашко Лідія Ігорівна).

Міський етап Всеукраїнського конкурсу «Об'єднаймо ж, брати мої»

У номінації «Література» III місце із власним віршем «О мово рідна...» здобув учень 11-Б класу **Олексій Мосевич** (учитель – Процикевич Галина Львівна).

Подяку оголошено учениці 9-Г класу **Наталі Шинкович** (учитель – Качмарик Ігор Мирославович).

У номінації «Образотворче мистецтво» II місце отримала учениця 9-Б класу **Марта Мартишин** (учитель – Пашко Лідія Ігорівна).

Міський конкурс на кращий твір «Що для мене особисто означає подвиг юних крутян»

III місце здобули учениця 11-А класу **Ірина Процикевич** (учителі – Процикевич Галина Львівна та Угрин Уляна Василівна) і учениця 10-Б класу **Соломія Прусська** (учитель – Угрин Уляна Василівна).

Міський етап Всеукраїнського фестивалю-конкурсу агітбригад «Молодь обирає здоров'я»

Агітбригада школи у складі **Анни Васишин, Володимира Бомка, Марти Ільків, Михайла Яцківа, Дмитра Полиняка, Ольги Регей, Анастасії Русевич** (керівники – Дарія Осипівна Живчин, Йосиф Михайлович Карпін, Ігор Мирославович Качмарик) здобула I місце і право представляти місто на обласному етапі конкурсу.

Міський конкурс віршів і пісень «I слово, і пісня, матусю, тобі», присвячений Дню Матері

Із своїми поезіями про маму в конкурсі взяли участь **Олексій Мосевич** (11-Б клас) – 3 місце, **Анастасія Мацкевич** (6-Б клас) – 2 місце, **Діана Тиха** (5-В клас).

Конкурс науково-дослідних робіт «Славенні імена Дрогобича»

На конкурс представлено роботи учениці 10-Б класу **Івонни Лозинської** «*Марія Охримович-Весоловська і її родина у суспільно-політичному і культурно-мистецькому житті Галичини першої половини ХХ століття*» (наукові керівники – Качмарик Ігор Мирославович і Дячок Галина Остапівна) та учениць 10-Б класу **Лілі Турчин і Качмар Марії** «*Остан Ничжанківський*» (науковий керівник – Погорела Галина Володимирівна).

Р.С. Результати конкурсу будуть оголошені у День Героїв 22 травня.

«Писанковий рай»

Приємна для нас звістка надійшла із Києва, де проходить Всеукраїнський фестиваль конкурс «Писанковий рай – 2013». Серед робіт, які подані на конкурс із Дрогобича, були **відзначені писанки**, виготовлені лише у трьох навчальних закладах міста. Це професійно-технічний ліцей №19, 14 школа і наша спеціалізована **школа №2**.

Дрогобич відвідав метр української естради Тарас Петриненко

14 лютого в нашому місті побував народний артист України, лауреат Шевченківської премії, поет і композитор, співак Тарас Петриненко.

Його візит зумовлений концертною програмою всеукраїнського гастрольного турне «Останній із могикан». Петриненкова творчість не належить до шоу-бізнесу, звідси й така назва. 10 березня знайомий українець, пісенний Скворода, відзначив своє 60-річчя. Тож у черговий раз вирішив скласти іспит сумління перед аудиторією, яка любить і поважає його як непересічну особистість і шанує творчий доробок. До речі, востаннє у Дрогобичі відомий співак побував понад 10 років тому.

Тарас Петриненко, провівши чимало годин у дорозі, перед концертом у Дрогобичі все ж не відмовив у зустрічі із старшокласниками дрогобицьких шкіл. Вона відбулася у світлиці міської ради. Появу Тараса у світлиці молодіжна аудиторія зустріла оплесками і прискіпливими поглядами. Адже юнаки і юнки чи не вперше побачили українську легенду зблизка. Секретар міськради Тарас Метик тепло привітав шановного гостя, побажав йому позитивних емоцій від дрогобицького народу і краю. Водночас на присутніх у залі

з президії споглядало три Тараси – Метик, Петриненко і Шевченко (на портреті). Цей певний символізм світлиці був огорнутий добром і теплом всіх учасників дійства. Молоді люди ставили доброзичливі запитання, а знайомий співак щиро на них відповідав. Вони почули з його уст правду про різні виклики долі. Тарас Петриненко зізнався, що його не любить жодна влада. Оскільки йому було би тісно й некомфортно у політичному середовищі, відмовлявся вступати у жодну з партій.

Дізналася молодь і про його семирічне творче «заслання» у Росії, і про пісню «Україна», яка сприймається як неофіційний національ-

ний гімн, і про те, чому він не хоче писати автобіографічну книжку. Та найбільше метра української естради розчулили привітання і подарунки школярів з нагоди його ювілею. Співак не очікував такої уваги до своєї творчості з боку наймолодшої аудиторії. Тому увечері того дня славний артист і патріот України співав на сцені Народного дому ім.І.Франка із особливим піднесенням.

Під час посту Тарас Петриненко припинив концертну діяльність, відтак після Великодня знову відновлює гастролі.

Володимир ТУРМИС (газета «ГАЛИЦЬКА ЗОРЯ»). Фото автора

«FREE DANCE» - ЛАУРЕАТ ФЕСТИВАЛЮ «ГРАЦІЯ», ЩО ВІДБУВСЯ В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКУ

30 березня у м. Івано-Франківськ вже вкотре відбувся фестиваль концертних програм «Орхідея-2013», організований Івано-Франківською обласною Лігою спортивного танцю та клубом спортивного танцю «Грація» (керівник Михайло Дульський). У складі дрогобицької делегації у фестивалі взяли участь колективи «Оксамит», «Ультра» і наш «Free Dance». Нагороди вибороли усі ансамблі.

«Free Dance» став лауреатом I премії за танець «Ретро, ретро,

ретро...» і II премії за «Баладу про скрипалю». Наші найщиріші вітання юним танцюристам і їхньому незмінному керівникові Йосифу Карпину!

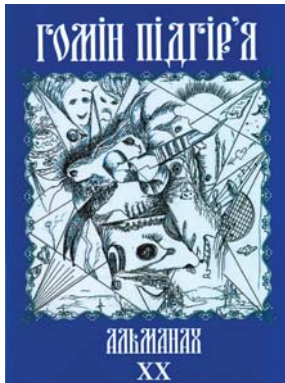

УЧНІ ДРУГОЇ ШКОЛИ – АВТОРИ ЛІТЕРАТУРНИХ ЗБІРНИКІВ, ЩО ВИЙШЛИ В ДРОГОБИЧІ У 2012-2013 РОКАХ

У цьому навчальному році в нашій школі помітно зріс інтерес школярів до художнього слова. Школярі не просто читають твори відомих письменників, а й самі багато пишуть і, що дуже важливо, не соромляться винести свої твори на суд читача.

Звичайно, не все ще в їхніх творах досконале, особливо у ритмічній побудові вірша, але трапляються справжні поетичні відкриття, надзвичайно цікаві художні образи. Головне, що дитяча уява уміє вловити в цьому метушливому світі мить прекрасного, високого, а це запорука того, що наша нація і рідна українська мова мають гарне майбутнє, адже його творитимуть люди, які відчують красу материнського Слова.

Вагомим підтвердженням художньої зрілості наших юних талантів є те, що їхні твори надруковані у декількох збірниках поетичних і прозових творів, що вийшли

у нашому місті. Ми уже писали про збірки «Стежками Каменяра», «Розфарбована нами зима» та ін. А зараз назвемо ті книги, що надруковані протягом 2012-2013 років.

«Ні, не зникнеш ти безслідно в німім беззлав'ї своїм» - збірка поезій про українську мову, видана за підтримки сьогодні народного депутата України Романа Ілика та газети Дрогобицького педагогічного ліцею «Ліцеїст» у видавництві «Швидкодрук». Серед авторів цієї книжечки чимало учнів і випускників другої

«Вас вітає Україна!» Здавалося б, так патріотично звучить цей лозунг, але він чомусь губиться на фоні старої потертої дощечки. Невже цей кусень змитой дощем бляхи здатен скласти приємне перше враження?.. Та все ж на світі чимало сміливців і я серед них. Напевно, саме тому я не стримався і таки перетнув кордон цієї країни. Перше, що впало у вічі, – неодолені дороги, по яких я, чесно кажучи, не міг везти свою валізу. А ці величезні паркани і жодного, бодай би маленького, смітника. Було таке відчуття, що я потрапив у минуле, а то і позаминуле століття.

Дорогою до Львова я зрозумів, як це бути куркою-гриль. У маленькому автобусі було тісно, спекотно, постійно трясло, а через великі вікна смажило сонце. Оглядаючи краєвиди, я був розчарований. Україна – земля, відома з давніх-давен, як місце, де краса природи вражає. Але, на жаль, усе було занедбаним. І навіть поля не виглядали такими привітними, як у нас.

Я дістався до свого місця призначення – до Львова. Поблукавши вулицями, оглянувши тутешні архітектурні пам'ятки – заспокоївся. Почав навіть думати, що все попереднє мені примарилось. Ну з ким не буває після дороги... Почав знайомитися з людьми, з культурою цієї країни. І можу з упевненістю стверджувати, що українці, а саме західняки, дуже інтелегентні та освічені люди. А культура настільки багата та різноманітна, що для її опису знадобляться цілі томи.

Але, знаєте, стикнувся пліч-о-пліч з найбільшою проблемою цієї держави – корупцією. Одного разу мені стало дуже недобре і я знепритомнів на вулиці. Швидко, звичайно, приїхала, але не зразу, тому першу допомогу

школи. Це – Марта Приріз, Ірина Процикевич, Олексій Мосевич, Соломія Прусська, Діана Курило, Тамара Дем'янчик, Микола Хлопик.

Збірка прози школярів Дрогобича «Весняне диво», де вміщено твори Іри Процикевич (11-А).

«Гомін Підгір'я» - ХХ випуск літературного альманаху письменників Дрогобиччини, виданий у видавництві «Посвіт», редактор – Михайло Базар. Тут вміщено поезії учениці 9-Г класу Віталії Німилевич.

Особливо приємно, що за підтримки видавництва «Коло» ми змогли видати перший випуск літературного альманаху «Коли в душі народжується слово...», куди ввійшли поетичні і прозові твори тільки вчителів і учнів другої школи: Галини Дячок (учитель німецької мови), Олександри Дешевої

(учитель християнської етики та художньої культури), Ірини Процикевич (11-А), Олексія Мосевича (11-Б), Соломії Тихої (11-А), Уляни Гривняк (11-А), Надії Шумади (11-Б), Ірини Лозинської (10-Б), Анастасії Блохіної (9-Б), Роксолани Тезбір (9-В), Наталі Шинкович (9-Г), Віталії Німилевич (9-Г), Тамари Дем'янчик (8-Б), Діани Курило (8-Б), Соломії Сабат (7-Б), Софії Михайлюк (6-Б), Анастасії Мацкевич (6-Б), Аліни Сенюх (6-Б), Юлії Лавриненко (5-В), Діани Тихої (5-В), Миколи Хлопика (4-Б), Лії Антонової (3-А).

Книга вийшла чималенька – більше 160 стор. Упорядник і редактор – Ігор Качмарик. Вступне слово члена Національних спілок письменників і журналістів України Романа Пастуха.

Сподіваємося, що за першим випуском хоча б через два роки не забариться і другий. Тож творіть, а вдячні читачі обов'язково знайдуться. Нових вам злетів, наші юні обдарування!

Ігор Качмарик

Чудна країна (записки іноземця)

мені надавали хто як міг. Хтось міряв пульс, хтось намагався робити штучне дихання та масаж серця, а хтось навіть поливав холодною водичкою. Коли ж допомога нарешті прибула і мене забрали в лікарню, то там вкололи якийсь найдешевше заспокоїливе і відмовилися надалі обстежувати без додаткової оплати. Не знаю, чи в цих людей зарплата занадто мала, чи їм вічно мало?

Чесно кажучи, спочатку я дуже співчував українцям, адже вони – змучений народ, яким керує корумпована влада. Але з часом я зрозумів, що проблема є у них самих. Така маленька тварина, як жаба, постійно дусить їх. А у всіх своїх негараздах вони звинувачують «пікову даму». Проблеми на роботі, проблеми у сім'ї, не вистає грошей: причина – криза. А те, що власна лінь заважає піднятися і почати

щось робити, ніхто не скаже, не признається навіть собі. Важко усвідомлювати, що сам є головним винуватцем власних негараздів...

Звичайно, я не сперечаюся: у цій країні жити добре не так легко, як десь інде. Але я зустрів тут і таких людей, які, не беручи хабарів, можуть жити достойно. Вирішивши провести експеримент, я сам почав тут працювати. Що мене глибоко вразило, так це те, що іноземців з європейських країн керівники фірм швидше приймають на роботу, ніж українців. Якось дивна країна: брат братові – ворог. Своєю особою я привернув на роботі багато уваги з боку жінок. Але знайшлися зразу ж заздрісники, які намагалися ставити мені палиці в колеса. Та пройшов час, усі звикли, і я міг спокійно працювати. Оскільки я не курих що дві хвилини, як інші працівники, не розслаблявся під час обідньої перерви, не запізнивався і тому виконував вдвічі більше роботи, ніж інші, моя кар'єра стрімко полетіла вгору. І я, скромний працівник середньої ланки, перетворився на одного із керівників фірми. Про нестачу грошей я забув. Це для мене більше не проблема.

За весь час мого перебування в Україні я встиг полюбити цю країну. Так, цьому народу ще треба вдосконалюватися, але є тут щось таке, що не поясниш, щось таке, до чого так і тягне. Головне, що бажаю українцям, не занепадати духом, а навпаки – сумлінно працювати і викоринювати всі недоліки, які я помітив. Надіюся, що наступний візит сюди приємно здивує мене і вже мої діти часто приїжджатимуть в Україну на відпочинок.

Ірина Процикевич, 11-А клас

Коли в душі народжується слово...

Олексій Мосевич, 11-Б
* * *

Для чого Адам послухав її
І з'їв оте «яблуко смерті»?
Для чого земля на себе прийняла
Усі людські кості потерті?

Чому ми вмираємо? Стільки питань,
Що важко на них відповісти.
Клітини відкрили і електрон.
Куди би йце нам залізли!?

І клон людини бажаєм зробити...
А потім Христа клонувати?
Не треба цього. Сам Папа казав,
Що це може світ зруйнувати!

Коллайдер запустили, і чорна діра
Поглине тебе з потрохами.
Не треба, кажу, лізти туди,
Де є Незбагнення Брама!

Діана Курило, 8-Б
Усміхнись мені

Інколи здається,
Що світ сумний,
Що хмари сунуть
І дощ ясный.

І хочеться схватись,
І серце скруглить. Сум.
А вітер завиває...
Рій невеселих дум.

Так інколи здається,
Але за мить
Мені хтось усміхнеться -
І хочеш жить .

Бо усмішка - це диво,
Очей ніжних тепло.
Я лиш тоді щаслива,
Коли прожену зло.

І вітер вже співає,
А дощик хлопотить,
І хмароньки - перини,
Чудова це мить!

Не треба сумувати,
Усмішка - це життя!
Так нумо ж усміхатись.
Вперед у майбуття!

Анастасія Блохіна, 9-Б
* * *

В твоїх очах я бачу сяйво сонця,
синяву неба і красу зірок.
В твоїх устах я чую подих вітру,
гірських потоків шум і шелест трав.

І образ твій нагадує мені
оті солодкі сновидіння,
котрі я бачила недавно
й забути які є нереально.

Твоя любов мене так зігриває,
немов яскраве сонце спраглу землю.
Моя ж любов до тебе так безмежна,
немов отой безкрайї океан...

І жаль мені, що це всього лиш мрії,
мої фантазії прегарні та надії.

Тамара Дем'янчик, 8-Б
Рідний край

Я чую, як курличуть
У небі журавлі.
Вони до нас вернулись
З далекої землі.

Летять ключем у небі,
Радіють, що весна.
І рідна їх домівка
З любов'ю зустріча.

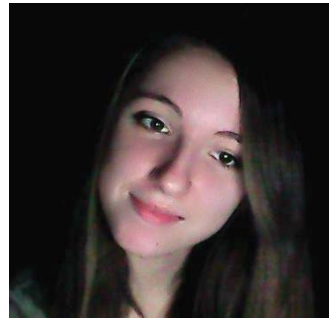
Тут перше їх кохання
І ніжність, й почуття,
Тут журавлина вірність,
Вся ласка й доброта.

Якби хоч трішки взяти
Любові в журавля
І завжди пам'ятати,
Де рідна є земля...

Лія Антонова, 3-А
Весна

Наступила вже весна -
Найвеселіша це пора!
Сонце нам подарувала,
Квіти діточкам роздала.

Наталія Шинкович, 9-Г
ЗАПАХ КАВИ

Холодні стіни, стोलик, цукор, кава,
Гаряча, цойномелена, міцна.
Німий, холодний і бездушний ранок,
І телефон очікує дзвінка.
Ніщо давно уже не має сенсу,
Безглуздо вірити в чужі слова.
Та деяким стає від цього легше...
А кава стигне.., свіжа, ще гірка.
Годинник тупо і повільно давить,
І час кудись спішисть і звідкись йде.
Він голосом німим у три октави
Веде туди, де буде щось нове...
І пам'ять вже давно, мабуть, не гріє,
А просто ще існує і живе.
Апатія, байдужість, заметілі...
І каша в голові все не пройде.
Попереду холодний зимній вечір.
І знову стіни, стोलик, теплий чай.
Комусь від цього стане трохи легше.
А поки - запах кави... І нехай.

Мацкевич Анастасія, 6-Б
**І слово, і пісня,
матусю, тобі**

Слово, матусю, і пісня для тебе,
Мила моя й дорога,
Ти найніжніша, ти найдорожча,
Ти найцінніша моя.

Ти - моя муза,
Ти - моя зірка, в небі вечірнім світи.
Шлях до любові, радості, щастя
Вірний мені покажи.

Все, що у світі є найцінніше,
Все б я Тобі віддала.
Ти - моє сонце, ти - моя квітка,
Нене моя дорога.

Цвітом дорогу б тобі устелила,
Щоб оминав тебе біль і тягар,
Щоб гордо голову ти підносила,
І не торкнувсь тебе долі удар.

Моя молитва летить хай до неба
За матінку рідну мою,
Бо знаю, вона просить Бога
Про щастя і долю для діток своїх.

Уляна Гривняк, 11-А
* * *

Нехай всі думають,
що все прекрасно,
що твое життя, наче казка.
І нехай ти вже на межі,
нехай без сил,
без радості в житті,
а ти одягай маску
і йди, йди...
Всі фальшиві, як і ти,
на помилках вчаться.
Дівчинко моя,
навушники нятягла,
та очі - тривоги моря.
А ти йди, біжи, тікай,
і нехай душа кричить,
а ти мовчи, мовчи,
усміхайся і йди.
Музика лише одна -
друг на все життя...

Юлія Лавриненко, 5-В
Космос

Пустота й безмежність,
Всесвіт без кінця,
Нескінченна вічність,
Вічність і Земля.

І нема початку
Зорям в небесах.
Неземний там холод,
Холод і краса.

Аліна Сенюк, 6-Б

Канікули

Ура, ура, ура!
Канікул вже прийшла пора!
Скоріш додому поспішайте
Та телевізори вмикайте.
Канікули прийшли,
Настрій дітям підняли.
На канікулах гуляють,
Навіть книжок не читають -
Вони ж теж відпочивають.

ЛУНАЛО ПОЕТИЧНЕ СЛОВО ЛЕСІ УКРАЇНКИ

25 лютого – день, коли народилася геніальна Леся Українка. Напередодні цієї дати наш 5-В клас разом із класним керівником Лесею Василівною Лучків вирішили влаштувати

невеличкий ранок. На цьому святі лунали вірші та пісні для дітей, які були написані із самого серця Лесі Українки. Свято вишло надзвичайно цікаве. Були прочитані перші вірші, створені

Лесею. Також учні розказали про її дитинство, про велику родину Косачів-Драгоманових.

Невеликий ансамбль школярів виконав пісні. На цьому святі було розказано про кожну важливу дату

у житті поетеси і складено дерево життя, де всі дати були записані на листочках.

Нам дуже сподобалося бути на сцені.

Зубрицька Софія, 5-В клас

У ДРОГОВИЧІ МОЛОДЬ ВЧИЛАСЯ ДЕБАТУВАТИ ПО-ЄВРОПЕЙСЬКИ

У Дрогобичі на базі спеціалізованої школи 1-3 ступенів № 2 стартував регіональний етап Міжнародного проекту «Молодь світу дебатують», організованого за підтримки європейських структур: Гете-Інституту, Фонду «Пам'ять, відповідальність та майбутнє», Благодійного фонду Герті та Центрального відомства з питань освіти за кордоном. Дебати також підтримали брати Клички.

Дебатанти з Чернівців, Івано-Франківська, Львова та Дрогобича висловлювали свої думки та наводили аргументи стосовно двох проблем: «Чи потрібно впроваджувати єдині підручники з історії в усіх європейських країнах?» та «Чи потрібно в українських школах проводити перерви на подвір'я?». Журі, у складі якого були, зокрема, представники Центрального відомства Німеччини з питань освіти за кордоном, німецької служби академічних обмінів уважно стежили за дебатами і дали їм високу оцінку. В роботі журі також брали участь

наші учні – краєзнавці німецької мови Андріан Семенген та Солюмія Пруська. А безпосередніми учасниками дебатів були учениці 10-В класу **Романко Олена і Копач Віра**.

«До міжнародного проекту залучено 160 шкіл Центральної та Східної Європи, з них 22 школи України, – каже директор школи Лариса Панькевич. – Основною метою дебатів є формування нової генерації молоді, яка вміє відстоювати свою точку зору переконливими аргументами, виховання толерантності, ввічливості у спілкуванні, прищеплення європейських цінностей».

Дирекція школи висловлює вдячність тріо «Експромт» Дрогобицької музичної школи №1 у складі Наталії Книш, Лесі Луців та Ярослава Шипайла, які потішили учасників дебатів та гостей чарівними мелодіями, даруючи усім гарний настрій.

Оксана ДЯКІВ, учитель німецької мови

Захист проекту учнів 2-В класу «Сервірування столу. Правила поведінки за столом» (класний керівник – Беззубова Любомира Михайлівна)

Букварикю, прощай!

Заключне свято «Прощай, Букварикю» влаштували учні перших класів, серед яких і наш 1-А із класним керівником Тришневською Оленою Осипівною. Здавалося, що зовсім недавно привели батьки цих малят у школу, а ось уже перша сходинка до знань подолана. Сьогодні вони попрощалися з першою книжкою - «Букварем», із тою першою перепусткою у країну Знань. Радість переповнювала серце батьків, адже у них такі добрі, щирі, активні, розумні, творчі діти. Хай Бог благословляє вас, малята, і «сонце правди шлях вам осяває».

Класний керівник та батьки 1-А класу

А так наші першачки 1 вересня урочисто входили у захоплюючий світ Країни Знань

ДЕНЬ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Як годиться, ще один день ЦЗ не обійшовся без спортивних свят. Цього року ми провели два турніри для учнів четвертих та восьмих класів. Естафети проходили в напруженій боротьбі, зі зміною лідерства. У підсумку місяця розділилися так: 2 місце посіли 4-А та 4-Б класи, 1 місце в учнів 4-В класу.

Друге місце вибороли учні 4-А і 4-Б класів

Переможцями спортивного турніру, присвяченого Дню цивільного захисту, стали учні 4-В класу

Сторінку веде
Іван Фляга.
Фото Олега Андрушка

СПОРТИВНА СТОРІНКА

ШКІЛЬНА СПАРТАКІАДА

«Старти надій»

Шкільне спортивне життя традиційно починається із тижня фізичної культури, який проходить у вересні. До змагань залучили учнів 6-их класів. У програму було включено такі види: «прес», біг на 30 м, метання м'яча, стрибок у довжину. За підсумками змагань найкращі результати показали **учні 6-В класу**. II місце – 6-Б кл., III місце – 6-А кл. Головний результат – це те, що діти побачили себе і своїх однокласників, однолітків у «дій», а не на словах.

Баскетбол

Шості класи – сильніші!

У молодшій дівчачій групі (6-7 кл.) цього року нас очікували одні несподіванки. Так, дівчата 6-В класу здолали команди 7 класів і у фіналі зустрілися з 6-Б класом, який перед цим переміг команду 6-А. Фінал виявився досить захоплюючим. Була безкомпромисна боротьба, в якій перемогли **дівчата 6-В класу**.

Хлопці 6-В класу здобули I місце серед юнаків 6-7 класів, перемігши своїх суперників – учнів 7 класів – у півфіналі та фіналі. У виграшах 6-В класу найбільша заслуга Павла Козловського, який вирізняється від інших своїми вміннями та добрими фізичними якостями.

8-10 класи: змагання серед дівчат

У старшій групі дівчат (8-10 кл.) **рівних не було 9-А класу**, які з легкістю та великим розривом у рахунку (а це інколи 20 очок) перегравали своїх опоненток. У складі команди 9-А класу всі учасниці грали, як одне ціле, показавши гарну комбінаційну гру.

Хлопці 9-В – чемпіони!

Серед хлопців у змаганнях з баскетболу **I місце** посіла команда **9-В класу**. 50% успіху команди – це заслуга Остапа Ханаса. Найкраща гра турніру – це зустріч команд 9-В та 9-Г класів. Хлопці 9-В, програючи 12 очок, усе ж зуміли здобути вольову перемогу з відривом у 4 очки.

Міні-футбол

Змагання у **молодшій групі** (6-7 кл.) пройшли без несподіванок. **Перемогли учні 7-Б класу**. До фіналу пробилися і юні футболісти 7-А класу, але поступились учням 7-Б із рахунком 2:1.

Наведемо інші рахунки турніру: 6-В – 6-А (4:0), 7-Б – 7-В (5:0), 7-Б – 6-Б (4:3), 7-А – 6-В (3:2). Матч за III місце: 6-В – 6-Б (2:3).

У старшій групі знову **чемпіонами** стали **учні 9-В класу**, які у фіналі перемогли футболістів 9-Г з рахунком 4:0.

Інші результати: 9-Г – 9-А (2:2, пенальті 1:0), 10-А – 9-Б (2:1); 8-Б – 9-В (1:2); 8-А – 8-В (0:1); 9-Г – 10-А (6:5); 9-В – 8-В (4:2).

ДЕНЬ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

У восьмикласників 3 місце у 8-В класу, 2 місце виборів 8-А, **1 місце – 8-Б клас**. Діти отримали «море» позитивних вражень та привід для подальшого фізичного вдосконалення.

Вчителі сильніші

До Дня захисника Вітчизни у нас відбулася товариська гра з волейболу серед учнів та вчителів. У спортивній залі панували сміх та оплески. Незважаючи на молодість і азарт учнів, досвід учителів переміг по партіях 3:0. Наступна товариська гра планується з футболу. Тому нехай учні тренуються.

Баскетбол

Дівчата – 2 місце у міському турнірі

Цьогоріч наші дівчата зайняли друге місце у турнірі з баскетболу серед середніх навчальних закладів міста, поступившись (уже вдруге) у напруженій фінальній боротьбі ученицям ЗОШ №17. Щоб потрапити у фінал, наші школярки поступово перегравали учениць із шкіл №11, 7, 16, 1, 4 та гімназії. Дякую дівчатам за гарну гру та за високу сходинку п'єдесталу.

Переможці шкільних номінацій за результатами 2012-2013 н. р.

Учень року

1. Гулянович Юлія, 11-А
2. Синківський Іоан, 11-Б
3. Семененко Андріан, 11-Б
4. Стебельська Роксолана, 10-Б
5. Свєсенко Олена, 10-Б
6. Весела Ліліана, 9-Б
7. Тезбір Роксолана, 9-В
8. Качмар Тарас, 8-Б
9. Василюк Ростислав, 8-Б
10. Савчак Роман, 8-Б

Лідер року

Косован Христина, 10-Б

Премія

ім. Корнелії Мельникевич
Семененко Андріан, 11-Б

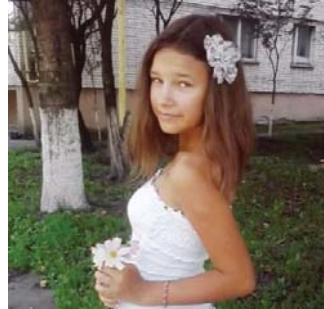

Премія Джорджа Фінлі

1. Ортинська Катерина, 11-А
2. Копач Віра, 10-Б
3. Пруська Соломія, 10-Б
4. Шумада Надія, 10-Б
5. Кобільник Тетяна, 9-Б
6. Романко Олена, 9-В
7. Росоха Соломія, 9-В
8. Лаврик Богдан, 9-В
9. Лобода Наталія, 9-В
10. Лагуш Олег, 8-В

Премія ім. Михайла Попеля

Сабат Соломія, 7-Б

Художник року

1. Модрицька Анастасія, 7-А
2. Монастирська Аліна, 6-Б

Танець року

1. Стецишин Тарас, 9-Б
2. Дятко Микола, 9-В
3. Петрайко Назарій, 9-В
4. Свищ Богдан, 9-Г
5. Павлів Любомир, 9-Г
6. Регей Ольга, 8-В
7. Хомин Юлія, 7-А
8. Сорока Наталія, 7-А
9. Кучинська Катерина, 6-В
10. Ваків Марта, 6-В

Пісня року

1. Качмар Марія, 10-Б
2. Турчин Лілія, 10-Б
3. Гаврилик Марія, 6-А
4. Хомин Діана, 5-Б
5. Гусак Софія, 5-Б
6. Владика Христина, 5-Б
7. Гой Богдан, 4-Б
8. Владика Марта, 2-Б

Технік року

1. Мак Володимир, 11-Б
2. Андрієвський Роман, 11-Б
3. Лех Олександр, 8-В
4. Куцок Станіслав, 8-В
5. Максимів Микола, 5-А
6. Максимів Павло, 3-А

Премія Мирослава Мариновича

1. Процикевич Ірина, 11-А
2. Тиха Соломія, 11-А

Премія Ігоря Процикевича

Качмар Івanna, 10-А

Симпатія року

Максим Березюк (11-А)

Ірина Процикевич (11-А)

Спортсмен року

1. Перян Сергій, 11-А
2. Козловський Дмитро, 11-А
3. Васишин Анна, 11-А
4. Веселовський Віталій, 11-А
5. Сташко Анна, 11-А
6. Кобільник Владислав, 11-А
7. Критчак Віталій, 11-Б
8. Німилевич Діана, 10-А
9. Іванішин Юрій, 9-Г
10. Павлюх Андрій, 8-А

Актор року

1. Бомко Володимир, 11-А
2. Мосевич Олексій, 11-Б
3. Малиш Катерина, 8-В
4. Русевич Анастасія, 8-В
5. Ільків Марта, 8-В

“Ми!” –
видання
Дрогобицької
спеціалізованої школи
I-III ступенів № 2

Адреса редакції:
м. Дрогобиць, вул.
Козловського, 17, СШ № 2,
методичний кабінет
(тел. 2-42-20)

Електронні адреси школи:
school_2@mail.lviv.ua
drohobych.school2@gmail.com
Телефони:
2-03-86 (директор)
2-14-34 (секретар)

www.dr-school2.at.ua

Головний редактор –
Ігор Качмарик
Комп'ютерна верстка –
Мар'ян Паушко

Наклад –
500 прим.

Видавництво
КОЛО